

άβυσσος

άβυσσος, η κ. άβυσσο, η κ. άβυσσος, ο, ουσ. [<αρχ. άβυσσος], η άβυσσος· πολύ μεγάλη διαφορά, πολύ μεγάλο χάσμα, κενό που δεν μπορεί να μετρηθεί. (Λαϊκό τραγούδι: *μες στη ζωή μου τη διπλή ζητώ μια λύση γιατί 'ναι άβυσσος ο δρόμος που τραβώ, είναι μαρτύριο να σ' αγκαλιάζει άλλος και γω για άλλονε, για άλλον, λαχταρώ*)·

- άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου! λέγεται με απορία ή ειρωνεία για κάποιον που ξαφνικά αρχίζει να συμπεριφέρεται παράξενα ή παράλογα (από τη στιγμή που είναι ανεξερεύνητη η ψυχή του ανθρώπου)·

- βρίσκομαι στο χείλος της αβύσσου, βλ. λ. [χείλος](#)·

- είμαι στο χείλος της αβύσσου, βλ. λ. [χείλος](#)·

- μας χωρίζει άβυσσος, είμαστε εκ διαμέτρου αντίθετοι στις απόψεις μας ή στις επιδιώξεις μας: «μπορεί να κάνω παρέα με τον τάδε, αλλά σε πολλά πράγματα μας χωρίζει άβυσσος»·

- τον φέρνω στο χείλος της αβύσσου, βλ. λ. [χείλος](#)·

- φτάνω στο χείλος της αβύσσου, βλ. λ. [χείλος](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας